

SYDÄN KUIN

Bobby Jonesin

Pekka Sarkakari

SYDÄN KUIN BOBBY JONESIN

PEKKA SARKAKARI

Sydän kuin Bobby Jonesin

ROMAANI

© 2021 Pekka Sarkakari

Kannen kuvittaja: Jenny Juntunen
Sisuksen taitto: Pekka Sarkakari

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Heksinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-5115-2

SAAPUMINEN WILMINGTONIIN

Tiistaiaamu St. Wilmingtonin Golf & Country Clubilla Pohjois-Carolinassa on tavallista vilkkaampi. Kaikki alkaa olla valmista kahden päivän päästä alkavaan naisten LPGA-kiertueen osakilpailuun, joka on järjestyksessään jo kahdeskymmeneskolmas tällä kunniakkaalla kentällä. Klubia koristavat sadat kukkaset ja koristeet niin sisällä kuin ulkonakin. Millimetrin tarkasti leikatut pensaat antavat ylellisen vaikutelman hyvin hoidetusta pihapiiristä. Päärakennuksen jyrkät pylväät kannattelevat tyylikkäästi näyttävää Välimeren tyyliin rakennettua koristeellista julkisivua. Sisääntulo kaariportista on vaikuttava, eikä pelkästään julkisivun takia, vaan koko maisemasilhuetti puineen ja pensaineen on kuin sadusta. Sadat ihmiset työskentelevät kukin omien erityistehtäviensä parissa. Organisointi on kaiken keskiössä näin mittavassa tapahtumassa, jossa kilpailun kaikki vaiheet on aikataulutettu sekunnilleen. Se on monien eri tahojen saumatonta yhteistyötä. Astuttaessa sisään päärakennukseen avaran aulan keskellä on suihkulähde, jonka takaa avautuvat isot pariovet oleskelutilaan.

Salin värikkäät sohvoryhmät ja kattoon saakka muurattu kivitakka luovat kodinomaisen tunnelman. Aulan oikealla puolella on golf-tarvikemyymälä, jonka koko ja valikoima tekevät vaikutuksen kokeneeseenkin pelaajaan. Aulan vasemmalla puolella on portaat yläkertaan, toimisto, sekä kapea käytävä, joka johtaa pukeutumistiloihin. Yläkerrassa on ravintola, jossa ensimmäiset asiakkaat nauttivat jo aamupalaa.

Mark Carrington on saanut aamukahvinsa juotua. Poistuessaan ravintolasta hän tervehtii henkilökuntaa lyhyesti, kuten hänellä on aina tapana.

— Kiitos, Martha! Niin hyvää kuin aina. Milloin paljastat reseptin, jolla saat kahvin maistumaan vuosi vuodelta näin hyvältä?

— Siinähan se resepti on kahviautomaatin kyljessä, Martha naurahtaa.

— Aivan, mutta reseptejäkin täytyy osata lukea oikein. Miten muuten miehesi Mike voi?

— Kiitos, hän voi hyvin.

— Hienoa! Kerro terveisiä hänelle.

Mark on tehnyt pitkän päivätyön golfin parissa niin PGA:n eri tehtävissä kuin St. Wilmingtonin Golf & Country Clubin kehittämisessä. Monet Pohjois-Carolinan golfseurat arvostavat Markin asiantuntevia mielipiteitä lajiin liittyvissä asioissa. Yhteistyö seurojen välillä on ollut omiaan parantamaan jäsenten viihtyvyyttä. Mark on St. Wilmingtonin kunniapresidentti, vaikkei ole koskaan ollut seuran hallituksen jäsen. Hänen arvostuksestaan kertoo erillinen oma autopaikka klubin välittömässä läheisyydessä. Vaikka Mark lähentelee jo eläkeikää, hänen olemuksensa on nuorekas ja ryhti moitteeton.

New Yorkin lentokone laskeutuu New Castlen kansainväliselle lentokentälle kuusi minuuttia etuajassa. Kenttä sijaitsee idyllisen

Wilmingtonin kaupungin välittömässä läheisyydessä. Koneessa on niin liikematkustajia kuin kilpailuun osallistuvia pelaajia, tai sitä seuraamaan tulleita ihmisiä. Yksi heistä on Blake Morgan. Hän johtaa New Yorkissa mainostoimistoa, jonka asiakkaina on monia tunnettuja yrityksiä nimekkäiden brändien takaa.

Blake on viisikymmentäviisivuotias herrasmies. Hänen jo hie-
man harmaantuneet hiuksensa maustettuina huolitetuilla viiksillä
antavat kreivimäisen ylvään olemuksen. Kasvoista paistava lem-
peys ja terävä katse taistelevat keskenään ulkoasun herruudesta,
mutta joutuvat tunnustamaan tappionsa hymykuoppien ilmaan-
tuessa tyytyväisyyden merkiksi. Hänen sosiaaliset taitonsa ovat
olleet menestyksen tae yritysmaailmassa. Blake haluaa olla pai-
kalla siellä missä hänen asiakkaansakin ovat. Se ei ole kuitenkaan
tärkein syy tulla seuraamaan Wilmingtonin turnausta. Hänen oma
tyttärensä Jessica Morgan on mukana kilpailussa. Jessica oli aikoi-
naan yksi USA:n suurista golflupauksista, mutta viime aikoina
hänellä ei ole ollut sijoituksia kymmenen parhaan joukkoon.
Blake astuu ulos terminaalista ja saa taksin miltei heti. Hän istuu
takapenkille, ottaa mukavan asennon ja löysää solmiotaan.

— St. Wilmington Golf & Country Club, kiitos!

Samaan aikaan Jessica istuu autossaan matkalla kotikaupungistaan
Charlottesta kohti Wilmingtonia. Jessica on upea kaksikymmentä-
kahdeksanvuotias ruskeahiuksinen nainen. Hänen ihanat ruskeat
silmänsä ja iloinen olemus vievät miehen kuin miehen sydämen.
Vaikka kiinnostuneita olisi jonoon asti, Jessica on edelleen sink-
ku. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, ettei hänellä ole aikaa pari-
suhteelle. Jessica on tinkimätön harjoittelija, hän kilpailee paljon
ja osallistuu vapaa-aikanaan kotiseuransa junioritoimintaan. Vaik-
kei menestystä ole tullut pitkään aikaan, hänelle ei tulisi mie-
leenkään antaa periksi. Jessican vahva luonne on periytynyt isältä.

Äidin kuoleman jälkeen välit isään ovat olleet läheiset.

Jessicalla on kyydissään hänen managerinsa Billy Turner. Turner on ollut mukana kuvioissa neljä vuotta, joista viimeiset kaksi vuotta hän on kiertänyt maata lähes kaikkialla, missä Jessica on pelannut. Billy on 178 senttimetriä pitkä, hoikkavartaloinen mies, jonka öljytyt tummanruskeat hiukset on kammattu taakse. Hänen luonteensa on tosikkomainen, eikä small talk kuulu hänen tapoihinsa. Yhteistyö Jessican kanssa ei ole aina ollut kitkatonta, mutta Billyn järjestämissä sopimuksissa ei ole ollut päällisin puolin huomauttamista. Asioissa, joissa inhimillisyys on tärkeää Jessicalle, Billy menee niissäkin numerot edellä. Vaikka ikäeroa ei ole paljon, ulkopuolinen näkee heti, ettei kyseessä ole pariskunta.

Billyn puhelin soittaa Bruce Springsteenin kappaletta Born in the USA merkinä saapuvasta puhelusta.

— Billy Turner, hän vastaa kireällä lapsenomaisella äänellään.

Billyn kuunnellessa soittajaa hänen otsansa menee ryppyyn. Hän kääntyy Jessicaan päin totisen näköisenä.

— Mikä hänen tilansa on nyt, Billy tiedustelee soittajalta.

Kysymys saa Jessican huolestumaan. Paha aavistus valtaa mielen, että jotain sellaista on täytynyt tapahtua, millä on vaikutusta tulevaan kilpailuun. Jessica on tehnyt kaikkensa sen eteen, etteivät edellisen vuoden tapahtumat toistuisi.

— Mitä on tapahtunut? Jessica kysyy väliin.

Billy pyytää käsimerkein Jessicaa odottamaan.

— Ymmärrän, Billy toteaa. – Voitteko pitää minut ajan tasalla, jos hänen tilassaan tapahtuu muutoksia.

Turner kiittää ja sulkee puhelimen.

— Joe on joutunut auto-onnettomuuteen, Billy sanoo vakavana.

Jessican kasvot kalpenevat. Kilpailun alkuun on vain kaksi päivää aikaa, eikä tässä vaiheessa toivoisi enää pienintäkään takaiskua siihen valmistautumisessa.

— Missä hän on? Miten hän voi? Jessica kysyy.

Joe Chesney on Jessican caddie. Hänen piti saapua myös tänään Wilmingtoniin tekemään valmisteluja tulevaan kilpailuun. Joe on toiminut kolme vuotta Jessican avustajana. Hän oli ollut aikaisemmin Max Trevoryn caddie mutta lopetti tämän siirtyessä veteraanisarjaan.

— Joe on sairaalassa Pittsburghissa, Billy sanoo. – Onnettomuus oli tapahtunut matkalla lentokentälle. Hänen jalkansa on ilmeisesti poikki ja joudutaan leikkaamaan.

— Voi hyvä Jumala! Mitä me nyt teemme?

Jessica alkaa sormeilemaan kännykkäänsä hermostuneesti soittaakseen isälleen.

Blake Morganin matka etenee suotuisasti kohti St. Wilmingtonia. Normaalisti hänellä on tapana tehdä etätöitä taksin kyydissä, mutta tällä kertaa seutu on niin viehättävää, ettei hän malta tuijottaa päätettä. Wilmington on noin sadantuhannen asukkaan kaupunki Pohjois-Carolinassa Atlantin rannalla. Sen kuuluisia nähtävyyksiä ovat Cape Fear -joki, joka virtaa kaupungin halki sekä museoitu taistelulaiva USS North Carolina. Kaupungista puuttuvat korkeat tornitalot etelärannikon pikkukaupunkien tyyliin. Blake miettii kaupunkia yhtenä mahdollisuutena tuleville eläkepäivilleen, vaikka siihen on vielä aikaa.

Ajatus katkeaa nopeasti, kun hänen puhelimensa soi. Blake näkee näytöltä soittajan olevan hänen tyttärensä.

— Hei, rakas, Blake vastaa.

— Hei, isä! Nyt on huonoja uutisia! Joe on ajanut kolarin ja joutunut sairaalaan. Hänellä ei ole hengenhätää mutta odottaa parailaan pääsyä leikkaukseen.

— Sepä harmillista! Pääasia että hän selviää. Joko olet jutellut Billyn kanssa, miten tästä eteenpäin?

— En vielä paljoakaan. Hän yrittää parhaillaan selvittää tilannetta puhelimesta jonkun kanssa. Mistä ihmeestä me löydämme uuden avustajan tähän hätään?

— Tosiaan joku caddie pitäisi löytää. Näin lyhyellä varoitusajalla hyvän saaminen voi olla hankalaa, varsinkin tässä vaiheessa kautta. Olen kohta perillä St. Wilmingtonissa. Tulkaa tekin nyt ensiksi tänne. Mietitään sitten yhdessä mitä voimme tehdä.

— Hyvä on, isä. Ihana että nähdään taas. Onkin jo ollut ikävä.

— Niin on! Ajakaa varovasti!

Taksi kurvaa St. Wilmingtonin klubirakennuksen eteen. Maksettuaan kyydin Blake nousee autosta. Hän kipuaa muutaman askelman rappuja pylvästasanteelle ja kääntyy katsomaan maisemaa. Hänen katseensa kiertää puistomaista etupihaa pitkin aina kauemmaksi ensimmäiselle väylälle saakka. ”Aina yhtä kaunis ja vaikuttava”, hän ajattelee mielessään. Blake on pelannut kenttää monet kerrat hyvän ystävänsä Mark Carringtonin kanssa, mutta nyt siihen ei ole mahdollisuutta kilpailujen takia. Tämä kenttä ja klubi on se, josta Blake on aina pitänyt. Kun hän tulee sisään aulaan, tuttavallinen ääni kantautuu rappujen läheisyydestä.

— Blake, rakas ystäväni!

— Mark, Blake iloitsee nähdessään hänet. – Miten sinä voit?

Lämmin kädenpuristus näiden kahden herran kesken kertoo vuosien hyvästä ystävydestä. He tutustuivat toisiinsa aikana, kun Blake aloitti yritystoiminnan Charlottessa, ja ystävyys on säilynyt katkeamatta tähän päivään saakka.

— Kiitos, minä voin oikein hyvin! Entä sinä?

— Jos ei ainaista kiirettä oteta huomioon, hyvin minäkin. Voin vain kadehtia sinua, kun saat viettää aikaasi tällaisessa ympäristössä. Miten vaimosi Mary voi? Laskee sinut edelleen kentälle kaikkien näiden vuosien jälkeen, Blake sanoo leikkisästi.

— Mary voi myös hyvin. Hän oli varma tulostasi ja käski minua tuomaan sinut illalliselle, vaikka väkisin.

— Kiitos, tulen mielelläni! Blake sanoo.

— Minulla on vielä palaveri ja muutama pieni asia hoidettavana ennen lounasta. Voinko tehdä jotakin puolestasi ennen sitä?

— Odottelen Jessicaa, hän on matkalla tänne – mistä tulikin mieleeni...

— Onko kaikki hyvin, Blake? Miten Jessica voi? Odotan kovasti, miten hänen pelinsä lähtee käyntiin tänä vuonna. Hän on minulle aina se suurin suosikkini, tiedäthän sen!

— Mark, meillä voi olla pieni ongelma, mutta asia on tuore, enkä vielä itsekään tiedä kaikkea. Joe, hänen avustajansa joutui aamulla onnettomuuteen ja on pois niistä tehtävistä jonkun aikaa.

— Jotain vakavaakin? Mark kysyy.

— Auto-onnettomuus. Jos ymmärsin oikein, hän on parhaillaan leikkauksessa. Tunnetko Billy Turnerin, hänen managerinsa?

— Tiedän hänet, mutta en tunne henkilökohtaisesti.

— Uskon hänen tekevän kaikkensa uuden avustajan löytämiseksi, mutta se voi olla hankalaa näin nopeasti. Hänellä on tapana yrittää ratkaista kaikki itse, eikä apu ole ollut aina kovin tervetullutta.

— Ymmärrän, Blake, ja se on jopa aika yleistä managerien keskuudessa.

— Tiedän, että tunnet nämä asiat hyvin, Mark, ja tiedän, että sinuun voin aina luottaa. Jos sinulle tulee mieleen joku hyvä avustaja, joka olisi vapaana, kerrothan siitä minulle.

Mark nostaa oikean käden leukansa eteen etusormen ojentuessa poskelle. Hänen katseensa harhailee suihkulähteen kautta seinälle, jossa on kunniamainintoja pelaajista.

— Saattaisin tietää yhden, joka voisi olla sopiva, mutta hän ei ole varsinaisesti caddie.

— Kertoisitko hieman lisää, Blake pyytää.

— Hänen nimensä on Jake Wood. Hän toimii golfopettajana Black Mountain Golf & Country Clubilla noin kolmekymmentä kilometriä täältä pohjoiseen. Olisin halunnut hänet tänne opettajaksi, mutta seuran hallitus ei hyväksy muita kuin PGA:n jäseniä. He ovat ehdottomia siinä! Jake Woodista olisi tullut hyvä kilpapelaja itsestäänkin, mutta jokin reumasairaus estää häntä pelaamasta.

— Haluaisin tavata hänet. Miten se onnistuisi? Blake kysyy.

— Voit ottaa auton. Kenttä on hyvin opastettu moottoritietä.

— Kiitos, Mark! Juon kupin kahvia ja lähdän sen jälkeen käymään siellä. Jos Jessica ehtii sillä välin tänne, älä puhu tästä vielä mitään. Katsotaan ensin, mitä Jake Wood sanoo.

— En tietenkään! Minulla on puhelin lähettyvilläni koko ajan, jos tarvitset apuani.

Vaaleansininen Ford Mustang kulkee pitkin valtatieta 421 Wilmingtonista pohjoiseen. Sen radiossa soi Bill Curringtonin kappale Love Done Gone. Jake Wood ohjaa autoa huolettomasti ja hyräilee hiljaa musiikin mukana. Rakkaus countrymusiikkiin ja kiinnostus autoihin ovat tulleet myötävaikutuksena hänen isältään. Isä opetti Jakelle autoista lähes kaiken. Hän oli ajatellut, vaikka pojasta ei tulisi mitään muuta, ainakin autoja laittamalla voisi tienata rahaa elämiseen. Iltaisin isä soitti itse tekemäänsä kitaraa ja lauloi countrykappaleita Jakelle. Perheellä ei ollut paljoa ylimääräistä rahaa, mutta kaikki välttämätön elämiseen hankittiin. Isä oli aina oikeudenmukainen ja laittoi muut perheessä etusijalle. Hänen käyttäytymisensä oli sanatonta kasvatusta esimerkin voimalla. Jake oppi näkemään pienetkin asiat, joilla on merkitystä. Sitä kaikkea hän on yrittänyt vaalia elämässään. Se on myös syy, miksi hän on pidetty niin kentällä kuin sen ulkopuolellakin.

Jake on 35-vuotias, raamikas ja urheilullinen. Hän on tietyllä tapaa tavallinen, mutta komea. Karismaattinen voisi kuvata häntä parhaiten. Jaken kasvot ovat turvalliset, mikä tekee hänestä helposti lähestyttävän. Hänen ruskeissa silmissään on pähkinäinen sävy, joita katsoessa tuntuu, kuin niiden pinnalla olisi ylimääräinen ripaus miellyttävää virkistystaajuutta ja lähimmäisen rakkautta. Jake on harkitseva puheissaan ja sanoo yleensä vain sen, minkä tietää varmasti olevan totta. Se on tärkeä ominaisuus henkilölle, joka opettaa golfia. Lajin salat hän oppi jo lapsena työskennellessään pallopoikana. Kentän monet opettajat tykkäsivät hänestä ja neuvoivat häntä vapaa-ajallaan. Vaikka Jakesta tuli lopulta lahjakas golfin harrastaja, hän myös kouluttautui opettajaksi. Hän on golf-Pro, mutta ei PGA:n jäsen. Jaken sydän on amatöörigolfissa. Pelkkä PGA:n jäsenhakemuksen jättäminen vie amatöörioikeudet loppuiksi, vaikka jäsenyyttä ei saisikaan. Sitä Jake ei halua!

Jake ohjaa auton rampille, jota edelsi Black Mountain Golf & Country Club -kyltti. Tästä on matkaa kentälle enää kolme kilometriä. Parkkipaikalla Jake pysäköi Mustangin hänelle varattuun paikkaan. Autoja ei ole paljon, koska on aamupäivä, ja keskellä viikkoa seuran monet jäsenet ovat töissä. Kenttä on keskituloisten suosiossa, joille tärkeintä on edullisuus. Paikka on täysi vastakohhta St. Wilmingtonille! Kaikki tarpeellinen harrastamiseen löytyy, mutta mitään extraa ei ole. Harjoitusalueet ovat hyvät, siitä Jake on pitänyt huolen.

Klubilla Jake tervehtii kentän caddiemaster Josh Hattonia.

— Onko tullut varauksia aamupäivälle? Jake tiedustelee.

— Vain yksi, Josh pahoittelee. — Pelaajiakaan ei ole kuin muutama ryhmä. Saattaa tulla hiljainen viikko, kun St. Wilmingtonissa pelataan LPGA-turnaus. Aiotko mennä katsomaan?

— En tiedä vielä. Pitää ensin nähdä miten oppilaita riittää. Sain

kylläkin liput sinne Mark Carringtonilta.

- Minustakin olisi kiva päästä sinne joskus.
- Etkö saisi tuuraajaa, tai jos minä voisin auttaa.
- Mieluiten lähtisin sinne sinun kanssasi, Josh sanoo.
- Eiköhän se järjesty. Otan kupin kahvia. Laitanko sinullekin?
- Juon vähän myöhemmin, kiitos.

Jaken siemaillessa kahvia sisään astuu reippaan oloinen nuori mies. Hän marssii suoraan Joshin pakeille.

— Hyvää päivää! Olen Zac Brooks. Minulla on tapaaminen Jake Woodin kanssa.

Jake kuulee tämän lähes laivaston matruusin tyyliin toimitetun ilmoituksen ja menee hänen luokseen.

- Olen Jake Wood. Tervetuloa!
- Zac Brooks. Kiitos!
- Maistuisiko kahvi näin alkuun?
- Mielelläni!

— Tästä voi ottaa, olkaa hyvä! Otetaan kupit mukaan ja juodaan minun toimistossani. Voidaan vähän jutella ensin samalla.

— Tämä kävi hyvin, kun sain näin nopeasti ajan teille. Minulle tuli yllättäen asiakaskäynti tänne Wilmingtoniin.

— Jotain oli sitten varmaan mielessä, kun varasitte ajan.

— Kyllä! Olen kotoisin Clintonista. Olen käynyt siellä kahdella opettajalla ennen tätä, mutta ongelma vaivaa edelleen lyöntiäni. Kuulin teistä työkaverini kautta. Hänen veljensä oli käynyt täällä ja sai apua peliinsä.

— Mukava kuulla!

— Ostin kolme kuukautta sitten uudet mailat. Kaikki olisi muuten hyvin, mutta rautaseiska ei toimi enää siten kuin aikaisemmin. Se on ollut ennen luottomailani. Jotenkin tuntuu, jos se pettää, koko pelini hajoaa käsiin. Pallot kaartavat helposti oikealle.

— Katsotaan, mitä asialle voidaan tehdä. Parhaatkin pelaajat

Aikaisempien vuosien golfin suurlupaus Jessica Morgan ei ole menestynyt pitkään aikaa kilpakentillä. Kun hänen avustajansa Joe Chesney joutuu auto-onnettomuuteen ennen Wilmingtonin LPGA-kiertueen osakilpailua, Jessica valitsee tuuraajaksi isänsä Blake Morganin ja tämän hyvän ystävän kilpailua isännöivän Mark Carringtonin avustuksella countrymusiikkia rakastavan amatöörigolfopettaja Jake Woodin. Tämä ei sovi Jessican häikäilemättömän manageri Billy Turnerin suunnitelmiin, joka alkaa punomaan juonia Jake Woodin pään menoksi. Samaan aikaan Blaken mainostoimistossa käydään kilvanjuoksua uuden asiakkaan tarjouspyynnön kanssa. Blake ja Mark joutuvat laittamaan parastaan kaiken kiireen keskellä selvittääkseen Jessican selän takana tapahtuvaa keinottelua. Apuun tulevat vielä kiertueella pelaava Patty, pyörätuolissa liikkuva Anna ja St. Wilmingtonin salaisuus. Lopussa tarinan tapahtumat johtavat tiensä samaan paikkaan. Wilmingtonin kaupunki ja Cape Fear -joki Atlantin rannalla Pohjois-Carolinassa tarjoavat upeat puitteet kirjan tapahtumille, jonka lonkerot ulottuvat aina Eurooppaan saakka.

